

עו"ד חיים משגב

יליד 1939, תושב תל אביב. עורך דין זה חמישים שנה,
מרצה למשפט פלילי ופובליציסט. כתב שישה ספרים
ואלפי מאמרים

מעצר בית בסלון שלי

לצפייה בראיון המלא מהתכנית "ישר ללב"

מעצר בית בסלון שלי

באחד הימים הזעיק אותי לתחנת המשטרה רפי סוויסה, חבר כנסת לשעבר ונציב שירות בתי הסוהר באותה תקופה. היינו בידידות קרובה. הוא ביקש ממני לייצגו. המשטרה עצרה אותו לחקירה, כך אמר, בגלל סכסוך בתוך המשפחה. החשד היה שהוא כביכול אמר דבר מה לאם כלתו בנוגע לחשד כלשהו שנפל על בנו.

הייתה זו עבירה של כלום. ההאשמה נבעה ממאבקים בתוך המשטרה. אחיו של רפי סוויסה היה קצין בכיר במשטרה, וכדרכם של הקצינים הבכירים בארגון הזה, גם בימים אלה, כל האמצעים כשרים כדי לפגוע זה בזה.

לאחר שהמתנו יום שלם בתחנת המשטרה ברחובות, הביאו חוקרי המשטרה את רפי סוויסה לבית משפט השלום ברמלה וביקשו מהשופט אברהם בייזר, שמאז כבר הלך לעולמו, את הארכת המעצר של רפי סוויסה בעשרה ימים.

"אתם השתגענתם? מה קרה?" צעקתי על נציגי המשטרה בעת הדיון בפני השופט, "רפי סוויסה הוא נציב שירות בתי הסוהר וחבר כנסת

לשעבר! לשם מה הארכת מעצר? האם הוא גנב? מה הוא עשה?!"
"אנחנו לא מוותרים," אמרו חוקרי המשטרה, "יש חשד מסוים, ואנחנו חושבים שאולי הוא ינסה לשבש את החקירה."

"אל תשלח אותו למעצר!" ביקשתי מהשופט, "אתה רוצה לבודד

ישר ללב

אותו? אז בבקשה – אצלי בבית!"
השופט בייזר נענה לי. הוא שלח את רפי סוויסה למעצר בית בביתי.
"שמענו ברדיו שיש לנו אורח הערב בסלון," אמרו לי אשתי ובתי,
שהתקשרו אליי זמן לא רב אחרי שיצאנו מבית המשפט.
הוא שהה בביתי במשך יומיים, שלאחריהם התקשרתי לפרקליטת
המחוז. "מה קורה לכם? איבדתם פרופורציות?" שאלתי אותה,
"נציב שירות בתי הסוהר צריך להיות אצל הסנגור שלו במעצר בית?"
הפרקליטה נענתה לי, ורפי סוויסה הורשה לחזור לביתו, תוך שהוא
מודה לאשתי על האירוח החם.
איש אינו יודע על כך עד היום, אבל רפי ואני לא טרחנו לקיים את
מעצר הבית כהלכתו. ביום הראשון למעצר יצאנו יחד בצהריים
למסעדת דגים, וביום השני הלכנו למקום שהשתיקה יפה לו.

כחמש שנים לאחר שרפי סוויסה שהה אצלי במשך יומיים במעצר
בית, נעצר עורך דין מפורסם בחשד לביצוע עבירות מס בהיקף גדול
מאוד. ישבתי בסלון ביתי ביום שישי בצהריים כשהטלפון צלצל ועל
הקו היה מתמחה שלי לשעבר, שייצג את עורך הדין העצור.
"השופטת מוכנה לשחרר אותנו למעצר בית אצלך בבית," הודיע לי
המתמחה. "תגיע לאולם המעצרים," הוא ביקש בדחילו ורחימו. לא
סירבתי.

עורך הדין המפורסם הגיע לביתי, וישן בסלון שלי במשך שבוע ימים.
הוא לא התרחץ ואפילו לא החליף גרביים במשך כל ימי שהותו בביתי.
המצב המיוחד פשוט "אכל" אותו. חברתו באותם ימים הגיעה כדי
לעודד אותו. הם נכנסו לחדר של בני הבכור.
אשתי השתגעה. "מה אנחנו עושים?" היא שאלה אותי.
"כלום," אמרתי לה, "הוא עורך דין מפורסם, והרי לא נשלח אותו
לאבו כביר."

בתום שבוע בביתי הוא שוחרר לביתו. לאחר מכן נסגרה עסקת טיעון
עם הרשויות. הוא שילם להן לא מעט כסף. לי הוא לא שילם דבר על
האירוח הנדיב. עד היום הוא מודה לי כשמזדמן לנו להיפגש.

שמחתי בשני המקרים על שעלה בידי לחסוך לשני אנשים את הסבל
שבמעצר מאחורי סורג וברית. זה אף פעם לא נעים. אין ספק שמעצר
בית בביתו של סנגור עדיף בהרבה על פני מעצר בבית מעצר.

ישראל

יודעת שלא הקליינט שלך הוא שנהג בג'יפ, " היא אמרה לי. חבל שבזמנו, בעת המשפט, היא לא עלתה על דוכן העדים כדי לומר את הדברים. אני מניח שגם היא פחדה. גם הלחץ התקשורתי האדיר שליווה את המשפט עשה את שלו.

כך או אחרת, חייו של סנגור פלילי אף פעם אינם קלים. לעתים (נדירות) הוא מפקיע את סלון ביתו לטובת חשוד שלא מגיע לו להיות בבית המעצר; בדרך כלל הוא מתמודד באולמות המשפט, ושם נקבעות לא אחת "עובדות" הרחוקות מן המציאות ת"ק פרסה.